

Lineární zobrazení

DEFINICE 1. Zobrazení $f : V \rightarrow V'$ je *homomorfismus* (=lineární zobrazení), pokud $f(u + v) = f(u) + f(v)$, $f(ru) = rf(u)$.

- *monomorfismus* - prostý (injektivní) homomorfismus.
- *epimorfismus* - homomorfismus na V' (surjektivní).
- *izomorfismus* - mono + epi
- *jádro* - $\text{Ker } f = \{u \in V \mid f(u) = 0\}$. Mono $\equiv \text{Ker } f = 0$.
- *obraz* - $\text{Im } f = \{v \in V' \mid \exists u \in V f(u) = v\}$. Epi $\equiv \text{Im } f = V'$.
- *hodnost homomorfismu* - $h(f) = \dim \text{Im } f$.
- *endomorfismus* - $f : V \rightarrow V$ čili $\text{Dom}(f) = \text{Rng}(f) = V$.
- *automorfismus* - endo + izo
- *identita* - $1_V : V \rightarrow V$, $1_V(u) = u$. Je to automorfismus.
- *inverzní homomorfismus* - $f^{-1} : V' \rightarrow V$, $f^{-1} \circ f = 1_V$. Existuje právě když f izo.

PŘÍKLAD 1. Několik příkladů homomorfismů

- $y = Ax$, $x \in T^n$, $y \in T^m$, $A \in M_{mn}(T)$.
  - mono $\Leftrightarrow$ sloupce A LN.
  - epi $\Leftrightarrow$ sloupce A generují celé T^m .
  - izo $\Leftrightarrow m = h(A) = n$ - tedy i auto.
  - jádro $\text{Ker } f = \text{Ker } A$ a obraz $\text{Im } f = \text{Im } A$.
  - identita - jednotková matice, skládání homomorfismů - násobení matic, inverzní homomorfismus - inverzní matice
- $V = T^3$, $V' = T^2$, $P_{(x,y)} : (a_1, a_2, a_3) \rightarrow (a_1, a_2)$. Toto zobrazení se vyznačuje vlastností $P_{(x,y)}^2 = P_{(x,y)}$, tzn. je to *projekce*. Obecněji zobrazení V na podprostor V' dané nějakým geometrickým průmětem.
- Inkluze $T^n \subset T^m$, $n < m$ definuje monomorfismus $i : (x_1, \dots, x_n) \rightarrow (x_1, \dots, x_n, 0, \dots, 0)$.
- $V = T^n$, $V' = T$, $a_2, a_3, \dots, a_n \in T^n$. Zobrazení $f : x \rightarrow \det[x, a_2, a_3, \dots, a_n]$, kde [...] značí matici $n \times n$, jejíž řádky jsou tvořeny vektory uvnitř závorek, je epimorfismus. $\text{Ker } f = \langle a_2, \dots, a_n \rangle$, pokud a_i jsou LN a celé V pokud LZ.
- $V = \{ \text{množina všech konvergentních posloupností} \}$, $V' = \mathbb{R}$. $\lim : V \rightarrow \mathbb{R}$ je epimorfismus.
- $V = (\mathbb{R}, +, \cdot)$, $V' = (\mathbb{R}^+, \oplus, \odot)$, kde $u \oplus v = uv$ a $u \odot v = u^v$, pak $\exp : u \rightarrow e^u$ je izomorfismus a $\exp^{-1} = \ln$.
- $V = C(-\infty, \infty)$, $V' = \mathbb{R}$. $E_a : f \rightarrow f(a)$ je epi.
- $V = C^\infty(a, b) = V'$, $D^{(n)} : f \rightarrow f^{(n)}$ je epi a jeho jádrem je množina polynomů stupně menšího než n .
- $V = L(a, b)$, $V' = \mathbb{R}$, $I_{(a,b)} : f \rightarrow \int_a^b f(x)dx$ je epi.

Zejména na nekonečnědimenzionálních VP se lineární zobrazení titulují též slovem *operátor*. Naopak pojem homomorfismu bývá používán v řadě jiných algebraických struktur pro zobrazení, zachovávající podstatné rysy těchto struktur.

VĚTA 0.1. Buď M báze V a $F : M \rightarrow V'$ nějaké zobrazení. Pak

- (1) Existuje jediný homomorfismus $f : V \rightarrow V'$, že $f|M = F$.
- (2) f je izo, právě když je $F(M)$ báze V' .

Toto tvrzení říká, že homomorfismus f je určen svými hodnotami na libovolně zvolené bázi $\{u_i\}$. Jeho hodnotu na $u = \sum_i r_i u_i$ dodefinujeme jako $f(u) = \sum_i r_i F(u_i)$ a zbývá jen ověřit jednoznačnost.

VĚTA 0.2. Buď $f : V \rightarrow V'$.

- (1) Je-li W doplněk $\text{Ker } f$ ve V , pak $f|W$ je mono.
- (2) $\text{Im } f = f(W)$
- (3) $\dim \text{Ker } f + \dim \text{Im } f = n$, pokud $\dim V = n$.

Pokud $\dim V = n$, definuje libovolná báze $M = \{u_1, \dots, u_n\}$ izomorfismus $f : V \rightarrow T^n$, $f(\sum r_i u_i) = (r_1, \dots, r_n)$. Číslům r_i se říká *souřadnice* u vzhledem k bázi M , značíme $\{u\}_M$ a podle zvolené konvence je píšeme jako řádkové vektory. Odtud je jasné, že dva konečněrozměrné VP jsou izomorfní, právě když se rovnají jejich dimenze.

Pokud chceme počítat s homomorfismem $f : V \rightarrow V'$ konkrétně, nezbyvá než zvolit ve V bázi M , ve V' bázi M' a vyjadřovat vektory v odpovídajících souřadnicích. Homomorfismus pak bude vyjádřen tzv. *maticí homomorfismu* $a_{ij} = (f(u_j))_i$, tedy platí

$$\{f(u)\}_{M'} = \{u\}_M \cdot A^T.$$

Dosadíme-li za u postupně vektory báze M , dostáváme napravo součiny $(0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0) \cdot A^T$, což jsou jednotlivé sloupce matice A (řádky A^T). Podle levé strany v i -tém sloupci tedy jsou souřadnice $f(u_i)$ vzhledem k bázi M' . V indexech můžeme psát $y_i^{M'} = a_{ij} x_j^M$, kde x_j^M jsou souřadnice u vzhledem k M a $y_i^{M'}$ souřadnice $f(u)$ vzhledem k M' . Přiřazení $f \rightarrow A$ je vlastně zobrazením $\text{Hom}(V, V') \rightarrow T^{m,n}$ vektorového prostoru homomorfismů do vektorového prostoru matic.

Pokud zvolíme jiné báze N místo M a N' místo M' , matice homomorfismu se změní. Tato změna je zakódována v *matici přechodu* A od M k N , resp. od M' k N' , která splňuje $x_i^M = \sum_j a_{ij} x_j^{N'}$, kde x_i^M a $x_i^{N'}$ jsou souřadnice jednoho libovolného vektoru u vůči dvěma různým bázím. Platí tedy

$$\{u\}_M = \{u\}_{N'} \cdot A^T.$$

Matice přechodu od N k M je A^{-1} .

Označme tedy A matici přechodu od M k N , B matici homomorfismu f vzhledem k M a M' a C matici přechodu od M' k N' .

$$y_i^{N'} = (C^{-1})_{ij} y_j^{M'} = (C^{-1})_{ij} B_{jk} x_k^M = (C^{-1})_{ij} B_{jk} A_{kl} x_l^N,$$

takže matice homomorfismu vzhledem k N a N' je $C^{-1}BA$. Často f je endo a $M = M'$, $N = N'$. tehdy matice f vzhledem k N je $D \equiv A^{-1}BA$, kde B je matice f vzhledem k M .

Matice D a B spjaté takovouto relací pro nějakou regulární A se nazývají *podobné*. Vzhledem k tomu, že vyjadřují též homomorfismus, jen v různých bázích, očekáváme, že se řada jejich vlastností bude "podobat". Např. se rovnají hodnoty, díky větě o součinu determinantů $\det A^{-1}BA = \det A^{-1} \det B \det A = \det B$. Obecně uvažujeme výraz $\det(B - \lambda E)$, kde E je jednotková

matice a λ je číslo. Z definice determinantu vidíme, že je to polynom stupně n , kde n je rozměr matice B , nazývaný *charakteristický polynom* matice B . Tento polynom je také invariantní vůči podobnostní transformaci, tedy i všechny jeho koeficienty a kořeny jsou invariantní.